

מסורת הש"ס

(א) [מכות ג.], (ב) [מכות
 פס: ג.], (ג) [פ"י תוספות ב"ב
 קל"ט: ד"ה יתם],
 (ד) [מכות ג.], (ה) [ב"מ כ.
 מכות פס: פו. קדושין
 מח. ב"ב קמז.].

גליון הש"ס

גם' הואיל ואתא לידן.
שנת דף פ"ב ופ"ג:
רש"י ד"ה כל וכו' המעמד
נ' אינו מועיל בבתוכה
ע"ן למיל דף פ ע"א
תוספות ד"ה אמטלענין:

מוסף רשמי

[illegible]

(רעכענען)

וכדי **הוא** **תפסו**. דלי ודלי נמגרשה ע"י עדים אחרים כי משמכחי
הק' עדים וזממין הוו משלמין לה כל כמותה דהא נכו לאפסודי
כולה מינה דקאמרי נמן לה אבל השתא שמה אינה עמידה לטוב
כמותה לעולם שמה תמות ויירשנה בעלה ונמצא שלא היו מפסדין

אותה כלום לפיכך אין אומרים ישלמו לה כתובתה אלא אומרים כמה חרם ראה ליתן לה מיד בכתובתה על השקם שהתארסה או שתגרשה ויטלה הוא ואם ממות יירשה בעלה והוא יפסיד מה שנתן ודמים הללו ישימו לה החדשים דטובת הנאה זו מפסדין אותה מיד שלא חתם חתם לתורה בטובת הנאה זו על חובל. טובת הנאה כלומר דבר מועט: אם אפרו בנכסי מנו. שחול למוכרין ואין הבעל מוציא מיד הלקוחות שהרי אם פיתחו שיתחו לה ואם שהיו היתירו לה: ואמר בנכסי כרזו. בכתובתה דהיינו דנושא שהנפשה לו בטובת נזנית אביה וזומבין אותה בכתובתה ומקבל עליו חתן אחריות ואם פיתחו שיתחו לה ואם היתירו לה דאמרין נציבות באלמנה לכהן גדול (דף קא.). נכסי אלא ברזל נכסי השומדים אחריות המקבל לשם נכס ברזל זה שהוא קשה להיות פחות והסם ודאי לא מצי מוצנע: טובת הנאה. אשה המוכרת כתובתה לאחרים בטובת הנאה והדמים שלה הן ואין לבעל כהן כלום: רווח נפשה. אפילו אם הבעל נותן טוח לאשה לתמורת בחיה כדי שתאח פרנסתה מזהים צריכה בדיוח: וכן הבעל אובל פירות. לא אמרין יאקח כהן קרקע והוא אובל פירות: ומילי לא משמעדי. לנח: ואמר המוכר ומתן לו ממול. הלכך אי אמרין לה חזון מפסדין ליה ללוקח דהיא הדרה ומתלה בכתובתה לבעל הויל ועל כרחי היא מוכרתה:

ה"ב

10

החובל פרק שמיני בבא קמא

עדים אחרים כי משתכחי
חובתה דהא צעו לאפסודי
שמא אינה עתידה ליעול
ה וגמלא שלא היו מפסידין

והרי היא תחתיו ומשמשתו וגמצאו זומצין
אין אומרים ישלמו כל כתובתה אלא טובת
הנאת כתובתה איהו טובת הנאת כתובתה
אומדין כמה אדם רוצה ליתן בכתובה של
זו שאם נתארמלה או נתגרשה ואם מתה
יירשנה בעלה ואי סלקא דעתך ליתא לתקנת
אוישא אמאי יירשנה בעלה תזבין בכתובתה
לגמרי אמר אביי אם אמרו בנכסי מלוג
יאמרו בנכסי צאן ברזל אמר אביי טובת
הנאה הויל ואתא לידן נימא כה מילתא
טובת הנאה לאשה היא דאי ס"ד לבעל
היא לימרו לה עדים מאי אפשר דיקן אי
הות מוכנת לה לטובת הנאה בעל הוה שקיל
מדין אמר רב שלמן משום דאיכא רווח
בינא אמר רבא הלכתא טובת הנאה
לאשה ואין הבעל אוכל פירות מאי טעמא
פירא תקינו ליה רבנן פירא דפירא לא
תקינו ליה רבנן כי אתא רב פפא ורב הונא
בריה דרב יהושע מבי רב אמרי תנינא לתקנת
אוישא העבר והאשה פגיעתן רעה החובל
בכהן חייב והם שחבלו באחרים פטורין ואי
ס"ד ליתא לתקנת אושא נכסי מלוג
ותתן ליה ולטעמי נהי נמי דאיתיה לתקנת
אוישא ולא מצוי מזבנה לגמרי תזבין לנכסי
מלוג בטובת הנאה ותתן ליה אלא דלית לה
ה"נ דלית לה ותזבין בכתובתה בטובת הנאה
ותתן ליה הא מגי רבי מאיר היא דאמר
אסור לו לאדם שישא את אשתו אפילו
שעה אחת בלא כתובה ומעמא מאי כדי
שלא תהא קלה בעיניו להוציאה הכא לא
מגרש לה דאי מגרש לה אתו הקד דזבני
גבוי לה לכתובתה מיניה אלא טובת הנאה
אלמה לא מילי דמודבני כדירי נינהו
שמואל יהמוכר שטר חוב לחבירו וחזר
מרי זבוני זבין ותתן ליה ואי מחלה ליה לזבי
ל דאי מחלה ליה ואפסדינה לההוא זבינא
ינא ניהליה לההוא דחבלה ביה בטובת הנאה
דאי

2

פ.מ.

עין משפט
נר מצוה

כז א מ"י פ"ח מהל' עדות הלכה א קמח עשין ק"ט ע"ח סימן נח: ע ב טושי"ט אר"י סימן פה ספ"ק א:

קא ג מ"י פ"י מהלכות אשוחות הלכה י ופ"ד מהלכות מנול ומזקל הלכה יח סמך מנול מה ויטמן טושי"ט אר"י סימן כו ספ"ק ג ויטמן קה ספ"ק א וטושי"ט ח"ת סימן תמד ספ"ק י:

קב ד מ"י מהלכות מדרס הלכה יז וע"ש סמך עשין סו טושי"ט ח"ת סימן כו ספ"ק ג:

ולומין גבי עדים וזומין כמו שיכול
אין כחל יכולה למכור אם כן יותר
כשהיו אומרין שגירשה והגן לא
שהיתה יכולה למכור לגמרי מעל
מנה ומתאים שאין יכולה למכור
נגמרי אבל בהאי (דמכות) (דמכורה)
שנאין להעיד ולהפסיד לבעל שאומרין
שגירשה ולא נתן כתובה יותר היא
מספקדין לו על מנה ומתאים שהיו
מחייבין אותו ליתן ושמא היה נפטר
מליתא אם תמות האשה בחייו מעל
ונכסף אף כחל דשמא תמכור האשה
ולא יפטר במיתה ולכן נקט הזמנן
על דבר שיש לו ריבוי שלמותין אצלם:
פירא דפירא לא תקיני ר"ה אגס:
היינו במילי דאחו מעלמה
כגון טובת האשה דמכורה וכגון גיב
יולד בהמה כגון דמשלם כפל לאשה
יולד דמארמין ברש האשה שפולנו לא
נכסם (מסעות דף ע"ט): משום דלא
תקיני ליה רבנן פירא דפירא אבל
פירא דפירא דאחי מגופיה כגון ולד
ולדות בהמה מלוג פירא דמקיני
ליה רבנן דקדקו לעולם הוא אפילו פירי
פירות ונראה דפירי דפירי לא תקיני
ליה רבנן דהאם לא הוי ר' האי דהכא
דנרי דמשלם כפל לאשה נראה דנאמו
כפל ילקח קדש' והוא אובל פירות
ונראה נמי דר"ע גיב בהמה מלוג
עלמה דמשלם כפל לאשה:

טעמא טאי שלא תהא קיף
בעיני דהוציאה. ומימא
דבריש אע"פ (כתובות ד' ז'): משמע
ולאו היינו טעמא דר"מ גבי אף דתנן
הרי מאיר אומר כל הפוחות בצלמה
ממחמאיה ולא למנה מננה הרי זה
בעילתו בעילת ונות ודיקן בגמרא כל
הפוחות אפילו בגמא אלתא קסבר
תנאן כל נולד ואלו היה וכיון דאמר לה
אף לא חלה מנה לא סמכה דעתה
והיו בעילתו בעילת ונות אף שבעין
עליה לר"מ דבדרבנן תנאו קיים משמע
המקום שיש לה ולא סמכה דעתה
כשחזר לה לית קל אלא מנה הוא
דהוא בעילתו בעילת ונות אף אם
הוא תנאו קיים ולא היה לה כלל לא
בעילתו בעילת ונות וי"ל דכ"ש
אף תנאו קיים ולית לה דהוא בעילתו
לה מנה ט' ש"מ דה"ק כל הפוחות
לר"מ דתנאו קיים ויה"ק כל הפוחות
י"ל לישון כל הפוחות משמע שהוא
אף נמי מדנקט כל דייק:

ה' לקטות שלא להספיד לאשה א"י
למחול האחר ביום אע"פ (מחנות)
דף ק"ג דלר"מ אפי' בהתקבלתי
ליה התקבלתי וזין לא כהנה ליה
ומה בלא כהונה י"ל לאחר שמחול
ויגרסה ותמחול לו ואח"כ יחזירנה
בדמארה בהסבור שטר חוב לחזירו
מעליא ומיהו מזי למימר דאפי'
מאז חסי ליה אטרוויז ב' דיעה בדי
לר"מ אלא מה שקבלה א"ש טפי
אין יכולה למחול כמו שרגיל רבי
א"י אחרים והירשה עליהם רבי
גבי דעתא ודכתיב לעולם איה לה
למחר תהיה לפלוגי בעממד שגלמן
א"י איה לה דרך הוגא במלוה כיון
עלה כיון דעדיין לא יתנה לגבות
וא העבל לא יראה אבל בסמוך גבי
היה

ה'א



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones